

Fyrverkeriet Aleksander

MUSIKALSK VIDUNDER: Aleksander Andersen har en hærskere av fans i regionen, og det er ikke tilfeldig. Hans stemmeprakt er det få som matcher, kanskje til og med på landsbasis.

Svein Harald «Klasken» Hanssen har vært det største varemerket innen underholdning i Narvik, men nå er Aleksander Andersen i ferd med å overta.

Svein Harald Hanssen skal ha et hav av ros for å gi Aleksander Andersen den muligheten som han har fått. Kunsten å tiltrekke seg det aller mest kresne Norge har å by på i form av publikum, nemlig narvikinger, er Hanssens forté og ingen andres, og narvikingene vil se Aleksander Andersen fra Ballangen.

Teltet midt i Narvik sentrum var så avgjort stedet å være denne sene lørdagskvelden, og man kunne antagelig høre jubelropene etter Aleksander Andersens opptredener langt av gårde.

Formel

Det er ingen som helst tvil om at Hanssen & co. har funnet formelen for lengst. I '04 og '05 var Aleksander Andersen å finne på plakaten til «Absolutt Klasken», og til dette showet har «Klasken» nok en gang hentet det store stjerneskuddet fra Ballangen til ny dyst.

Andersen har tatt grepet om Narvik for flere år siden, og til øredøvende jubel framførte han et stykke coverkunst lørdag kveld med hans sedvanlige, men alltid unike tolkning av Sinatras «My Way». Denne gutten minner om en ung Josh Groban, og det sier litt.

Heidi Blåsmo Frantzen pre-

senterte lite nytt i form av låtvalg, med unntak av hennes egen låt «Thousands of Souls», inspirert av tsunami-katastrofen, som også fikk sin velfortjente jubel. Frantzen er en fantastisk sangerinne, og det var øyeblikk da jeg trodde glasset i kameralinsen min skulle knuses i tusen biter under noen av fallsettene hennes. Det som for undertegnede var det absolutt største øyeblikket var den plett-frie tolkningen av instrumentalt «Soul Bossa Nova» fra musikerne i storbandet, et verk som har blitt udødeliggjort i filmserien «Austin Powers».

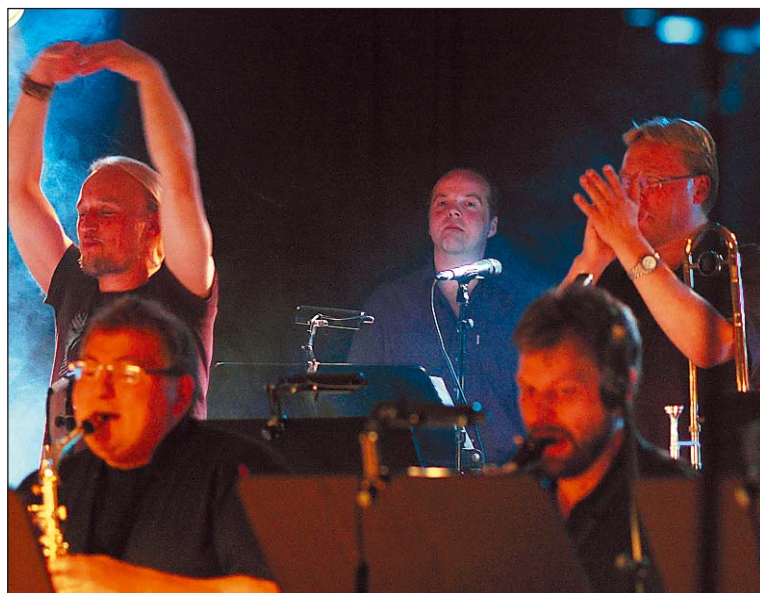
Stort

Gang på gang utover i konserten viser dette bandet at de sloss mot stereotyper. Bandmedlemmene er aktive og engasjerte, og stort sett hele besetningen har en ekshibisjonist i magen.

Blåserne, rytmeseksjonen og den enslige gitaristen sørget for at ingen i publikum slapp unna jerngrepet som trollbandt dem. Dette er uten tvil et scenevant knippe musikere, og med innlevelsen som Svein Harald Hanssen, Heidi Blåsmo Frantzen og Aleksander Andersen viste lørdag, kan man glede seg til neste show, som helt sikkert vil bli minst like bra.

Som musiker kan ikke undertegnede unngå å bli imponert over denne sikkerheten som over tjue mennesker kan vise på en scene sammen. Lørdagens forestilling var perfekt. Lyden var god og balansert, med unntak av litt uklare toppler på vokalen. Lyssettingen var briljant. Her har teknikerne fått maksimalt ut av enkle kår, og unngått fella som de fleste går i, nemlig å frese på med rødt og grønt slik som arrangørene i resten av byen. Hele opplevelsen føles luftig og lett, og ingenting føles invaderende eller kvelende slik normen er. Dette har vært en forestilling de fleste egentlig skulle ha hørt, men alle som ikke fikk sjansen vil nok få muligheten snart. Og om det skulle være noe tvil - det er møtpleikt.

THOMAS JOHANSEN
Tekst og foto

RUTINERT: Blåserrekka er rutinert, men lever ut musikken mer enn vanlig.

RADARPAR: Heidi Blåsmo Frantzen og Svein Harald Hanssen har lang fartstid på scenen sammen, og kjemien sitter fortsatt.

Helt greit

Resepten pub har lenge hatt som sin misjon å gi blueshungrige narvikinger sitt før. Fredag ble hovedretten imidlertid litt mektig.

Bodin Bluesbands første sett var en mindre variert opplevelse, med mest tradisjonell blues på listen. Svært få bluesband mestrer variasjon, og dette skulle vise seg å være representativt for dette bandet også. Helt til bandet tok en helomvending etter pause.

Man fikk to helt forskjellige inntrykk av bandet før og etter pause. Etter hvilen så Bodøbandet ut til å ha tatt seg sammen, og både låtmaterialet og

samspeillet tok steget opp til et nytt nivå. Publikummet på Resepten fikk en vitamin-innsprøytning, og stemningen steg betraktelig. Dessverre bar oppmøtet preg av at det alltid strålende Bjerkvik Bluesband spilte et steinkast unna på Spor 1.

Dette bandet er vanskelig å konkurrere mot. Siden vi mennesker er vanedyr, er det lett å ta en tidlig sving på Frydenlundbrua ned til Spor 1 for å se et band man vet er bra, istedet for å gå noen ekstra skritt og ta sjansen på noe nytt.

Bodin Bluesband har, ifølge Dag Andersen på munnspill, hatt kun tre (!) spillejobber i tillegg til Resepten, og det tatt i betraktning var det desto mer imponerende å se dette bandet snu fullstendig og levere det de gjorde etter pause. Bodin Blues-

STJAL PUBLIKUM: Det er forståelig at Reinholdtsen og kompani er en stor attraksjon. Fredag bulet veggene på Spor 1 nesten utover på grunn av den store interessen for Bjerkvik Bluesband.
(Foto: Thomas Johansen)

band har nok mange spillejobber foran seg, og som mange an-

HALVHJERTET: Selv om andre halvdel av konserten på Resepten var bra, veier det akkurat ikke opp for den kjedelige åpningen fredag kveld.

dre coverband kunne de godt ha variert materialet mer. Alt i alt var denne konserten en blandet følelse, men undertegnede er overbevist om at med de rette

justeringene har Bodin Bluesband mer i vente.

THOMAS JOHANSEN
thomas.johansen@fremover.no
91 83 19 94